

== Brije trikrat na mesec. ==

Briveo stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po število besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivca dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, Št. Petru in Pragerskem po 6 nvč.

Slovenec.

Na zemlji slovenski
Sem jaz se rodil
In otec moj dragi
Slovenec je bil.

Mati Slovenka
Rodila me je,
Dala je meni
Slovensko ime.

Slovenske besede
Sem prvič umel
In pesmi slovenske
Sem prvič zapel.

Zatoraj Slovenec
Je moje ime,
Slovenija Mati
Vzgojila me je.

Slovenija mila
Moj ljubljeni dom.
Jaz ljubim te vedno
In ljubil te bom.

Če sreča ti cvete,
Se jaz veselim.
V stiski, britkosti
Jaz s taboj trpim.

Kdor tebe sovraži,
Sovražnik je moj.
Če v boj greš nad njega
Jaz pojdem s teboj.

Kdor tebe zatira,
Sam naj bo zatrt,
Od tvoje pravice
Premagan in strt.

V tvojem naročju
Zagledal sem dan:
V zemlji bi tvoji
Bil rad pokopan.

Zatorej jaz ljubim
Slovensko zemljo,
Še ljubil jo bodem,
Ko spal bom pod njo.

Podgorski.

Slovenska mati v Trstu.

Ve poštene slovenske žene ste ali tukaj rojene ali ste se preselile iz bližnje slovenske zemlje semkaj, ter živite tukaj z Vašo družino. — Vi imate sinove in hčerke. Prve pobere cesar, kedar bodo 20 let stari, kčerke — pa se bodo pomogle se slovenskimi mladeniči in tako množile naš rod na tej zemlji. — Vaša prva in zadnja skrb je, kako bi Vaše ljube otroke najhitreje in najbolje vzgojile in zredile. — Dokler so še nežni v vašem naročju jim govorite v tistem jeziku, v katerem Vas je Vaša mati nekdanj učila. Vi pravite temu jeziku, da je slovenski — in res je

lep milodoneči slovenski jezik. — Ko odrasejo Vaši otroci godni za šolo — ne vidite ure, da bi je poslali v slovensko šolo, — da bi jih podučevali slovenski učitelji in učiteljice in vzgojili v pametne, modre mladeniče, može. — Vaša sosedita italjanka je brez skrbi, ona še sama ne ve, v katero šolo bi jih poslala — saj jih ima v vsaki ulici, po dve tri na izbero. — A ti slovenska mati pa, bolj ko se bliža šolski dan, bolj se jeziš in bojiš oddati sina ali hčerko v tujo tvojim otrokom nerazumljivo šolo. Jaz dobro vem, da več noči z očetom premišljate žalostne šolske razmere v Trstu. Začudena vprašaš moža, ali ni Trst v Avstriji, ali niso slovenski otroci avstrijski podaniki, čemu jih pa cesar kliče v vojake kedar jih potrebuje — a šole — šole v maternem jeziku jim ne dà. — Mož skuša Vas potolažiti, da tega ni vzrok cesar, da tega so vzrok Italjani v Trstu, Slovencem sovražni magistrat in sploh ona bolna in zavozlana avstrijska politika. Sicer pa Vas oče tolaži: Slovenski stariši v Trstu že davno sem prosijo slovensko šolo; — ministerstvo je naložilo tržaškemu namestniku, da poizveduje o potrebi slovenske šole v Trstu. Ali otožna mati ga zavrne: kaj mi tukaj govoriš o namestniku, ali nisi čital v Edinosti, da je on že odvrnil prošnjo slovenskih starišev ter zapisal: da je za slovenske otroke v Trstu že dobro priskrbljeno v tržaški okolici. On hoče, da naše otroke pošljemo v Rojan ali k sv. Ivanu v šolo. — Vem, vem to žalostno — neverjetno novico — a nisem ti hotel povedati,

da te ne žalim, ker bi te vzel vse upanje, zavrne ji mož. —

»Ne dragi moj sopro, ne bojim se teh dekretov, jaz hočem in bodem svoje otroke vsaki dan doma slovensko učila pisati, brati in moliti, in če tudi sem prisiljena pošiljati jih v laške šole, storim to, ali moje otroke hočem imeti zase, vzgojiti jih želim v slovenskem duhu — za naš narod. Jaz sem gotova da naši očetje, naše slovenske matere ne bodo molčale, da bodo glasno zahtevale — slovensko šolo v Trstu za svojo dečo. In vi možje stopite pogumno na noge — ter zahtevajte ker Vam morajo dati — drugače bomo mislile me matere, da je Avstrija Slovence ne-prijazna mačeha.«

Učinek petja.

»Jaz ne vem, kako je to! Odkar se naša Žefka peti uči, so ves dan ljudje na vratih in vse povprašuje, če stanuje tukaj zobozdravnik.«

Žena (možu, ki je baš prišel)! »Pomisli, pred jedno uro je bil prezident tukaj da bi s teboj govoril. Po vseh gostilnah te je hišina iskala, a nikjer te ni bilo!«

Mož: Seveda ne — bil sem v uradu!«

Žena: »Ja, kdo bi bil pa kaj takega mislil.«

PODLISTEK.

Kako je naš Miha cikorjaša v Rocolu obril.

Znano je, da Lahi že več let sejejo cikorjo v Trstu in njega okolici. Glavna zaloga tega semena je pri Mauronerju predsedniku kmetijske »agrarie« v našem mestu. Slovence, ki bi slučajno to nevarno in nezdravo korenino jedel, postane brez usmiljenja bolj ali manj hud cikorjaš. S takim cikorjašem imamo danes opraviti. Mož stanuje v Rocolu, sadi cikorjo in jo je zabeljeno s panceto. —

Naš cikorjaš je poln kron in flik, ker dela na magistratu. Neko nedeljo v jutro prične pijan domu. Od sobote večer je sedel v krčmi pri »lepi Rezki«, z drugimi

Odgovor iz Divače

svojemu velikemu prijatelju.

Viktor: Na 20 tega je moj god, pridite, da spijemo eno čašo.

Bržanski Vane: Jez gotovo pridem, ako ne bi prišla tudi moja žena in mala Jucka.

Viktor:

Ako pride, se bodeš mogel skriti in si v Karguncah drugo dobiti.

Bržanski Vane:

Kam se potem peljamo?

»Da stričev šoder razkopamo.«

Viktor:

Jaz morem stričev šodar hraniti.

In se šest mesečne prakse v Trstu učiti.

Bržanski Vane:

Kaj se za prakso tako bojiš,

saj vedno na pričinah ležiš.

V praksi, eden veliko profektira;

kjer mu srce noč in dan ne daja mira.

Alija Dedovič.

»No, gospod adjunkt, kako Vam ugaja gospica Angela?

»Hm, brezdvomno jako duhovita ženska! Pol ure sem se z njo zabaval, a niti besede nisem razumel.«

Natančnost.

Ženin (kateremu se je izplačevala dota): »Prosim tu manjka še ena krona?«

Tast: »Tisto krono ima že moja hči; ko je bila še majhna, jo je nekoč v ne-previdnosti požrla. —

eikorjaši, ter zalival suho eikorjo do jutra. Ko je oblazil vse gostilne in kavarne pripoje smo rekli še precej zgodaj to je ob 4 v jutro domu.

Ko je petelin že v tretje zapel, pokliče ga žena, ter ga vpraša denar za špežo. »Strela ubij še bore, nimam šolda še za obret se, lašime in paže«, zarenči in se zopet zvrne na trdi »pajon«. — Čez nekaj časa vstane in si išče zablekane brgeše: nimam bora, grlo je suho, morem se sposoditi »en blek« za pet, da ga bomo zopet pri lepi Rezki. — Zdaj pa se grem najprvo obret.« Postavi lonček vode na ognjišče v tem pa nekdo bije na vrata. »Pijane pijanasti, daj mi denar, da grem po špežo v Trst« vpila je jezna okoličanska mučenica, »nagajusni cikorjaš, da te ni sram, vidiš naš sosed je Slovenc od čitavnice, poglej ga kaksen mož je«. In šla je nevesela v mesto. —

Kako se je zgodilo nekemu Dolencu ko je bil na naboru.

Korl: Kako je pa bilo Miha na »štejlgi?«

Miha: Prav slabo, ko sem preš novter na »štejlgo«, je pa reik gospovd »tablih«. Meislu s'm' zdaj ga bom pa pikavane tri lejte pr' militeri. Pokl je preš pa en drug gospovd je pa zamerjav, da sem na te krajnim očes slep, je pa reik »untablih«. Jas s'm pa reik: »gromska strejla saj s'm biv od unga gospovda »taublih«.

Pokl je pa reik: übrs jahr komens wieder nazaj, potem boš gvišn soldat. Jaz s'm biv pa takov jejzn ko sm šov domov, da s'm spiv za pet krajcarjev šnopsa pa pet žem'l snev. Zdaj s'm pa tak, da se hudiča ne bojim.

Sv. Peter iz Savinske doline.

Star urlaubar.

Divja lepota.

Kitajka si noge spodvije, da bo lepša.

Braziljanka spreša glavo svoje hčerke, da bo lepša.

Amerikanka in Afrikanke si na razne načine nos pokvečejo in prevrtajo, da so lepše.

Grönlandka si rada uhlje zarenči da prej šočlja dobi. —

Evropejke pa so vesele in se ponajajo če imajo majhen, suh in orlovo zavrit nasek. — Če pa kateri nos navzgor štrli — take se fant navadno boji.

Japonka in Malabarka si zarezuje ušesa, da bo lepša.

Ko je v lončku zavrela voda reče naš modri cikorjaš svoji osemletni hčerki: »Marička prinesi sem vodo«. — Oče, kako se boste bril, ko ste še pijani«. — »Nič se ne boj, jaz se že sam obrijem«. Mož se dobro nažajfa z metlico iz prešičjih ščetin. Potegne parkrat po mokri bradi, pa ni šlo gladko. Ker je imel seveda še meglene očij in ni bil prav »šaldo« v kolenah, tudi ni dobro pazil kod neusmiljena britev »gara«. Tudi je bil nemara že truden, in da bi prej končal, zamahne kakor s koso po otavi in resk — nos je odrezan cepnil na tla, — po obrazu pa se je zlił krvavi potok!

Cikorjaš prestrašen zažene rezilo na tla, na nogo, da mu kar palec odreže preč in preč.

Mož je od strahu padel v omedlevico. Marička ko to vidi vsa prestrašena kriči in kliče na pomoč skozi okno. Prišle so

Svatovska.

(Kraška narodna).

(Pela Komar in Žvab na svatbi 9. svečana 1899, v Štorjah.)

Mi smo zato sem prišli,
Dab' dobre volje bli.

Tam pri štantu birtu, je
Na ohcet prav galant.

Vsi pa ti povabljeni,
So bli en fajn možjé.

Če zjutraj zgodaj vstanejo,
So že pijani bli.
Se zvečer k mizi vsedejo,
So že vsi lačni bli.

Na mizo župo prinesó,
Je župa močno vroča bla,
Si usta opekó.

Po župi jim prinesejo,
Želodec glih ku eden bas;
Želodec začno cukati,
Je bil en velik špas.

Staršina je trančiral,
Ano svinjsko glavó,
Še dobro raztrančiral ni,
Mu s talerja snedó.

Bil je tud gospod kaplan,
Bil je eden fajn gospod,
Dober kos mesa je vzel,
Ga sam je vse pojel.

Bil je eden fajmošter,
Bil je en fajn gospod.
Dvanajst vatlov klobas
Je snel, spil je vina sod.

Tud Fender in družina sta
Močno smešna blá,
Vse s talerja pojedla stá
Brez vile in brez nožá.

Še ženin in nevesta sta
Močno plesala,
Meso jih je težalo,
Sta ga potresala.

Đoroka je pasala
V pričo le teh mož.
Nevesta je na žena
In ženin je en mož. —

Tudi taka tolažba nekaj velja.

Leta 1848. so se sedmograški odposlanci predstavili glavarju princu Schwarzenbergu v Budapešti in so svojo udanost izrekli. On jih je pa lepo potolažil: *Kommen Sie mir nicht mit ihrer dummem Treue! Po naše! Ne sekirajte me vedno z vašo neumno udanostjo.*

* * *

Kakor pravijo je danes »težišče« avstrijske politike na Češkem: ako je to res, potem mora Avstrija hoté ali ne hoté nasloniti se na Čehé, da ne pade.

Plemenito.

Nek bogat mladenič je poljubil neko deklico proti njeni volji in sodnik ga je obsodil, da mora plačati v denarnico za siromake 20 kron.

Mladenič: »V denarnico za siromake?! Oprostite (poljubi zopet navzočo tožiteljico) v tako plemenito svrhu rad dvakrat plačam«.

Tukaj gori je en mož, ki se je močno porézal. Teeite Miha, za deset ran pojdite mu pomagat, sicer mu kri steče so vpile ženice.

Náš Miha se obrne na pragu, pobere torbo, drat (žice) šilo in klešče; v rokaven steče za botrami gor po klanec. Hitro brez zamude ogleda rano, pobere tista dva kosa mesa, ki sta ležala na tleh. Ni si dal časa, da bi meso osnažil in opral; prilepi kos na nos in zašije, prilepi drugi kos na nogo in zašije. V desetih minutah je bil »fiks und fertig«. Botre so v tem zdihovale in molile, da bi šlo po sreči. — Miha ukaže moža položiti »na špampet« ga ogrniti. Čez 14 dnij se vrne, da bo videl kako se je rana zacelila. Bolnik ovezan po obrazu in na nogah se kmalu počuti boljše. Čez 14 dnij pride Miha obiskat bolnika. »Odvežite Tone »facol« da bom videl rano. Cikorjaš odvezuje in pravi: Karo mio Miha, kadar

Kaj je vse Janezek prašal.

«Kaj je to, teta?» — prašal je mali Janezek, ki se je vozil se svojo teto po železnici, ter pokazal z prstom na voz sena. «To je, dragi moj, seno». — «Kaj je seno, teta?» »Seno, dragi moj, je seno». — «Ma iz česa se ga pa napravi?» — »Seno nastane iz trave«. — «Kdo pa dela travo». — «Bog, dragi moj». — «Dela po dnevu ali po noči?» — «Po dnevu in po noči, ljubček». — «Tudi ob nedeljah?» — «Da, zmerom». — «Ma je venderle slabo, ako se dela seno ob nedeljah?» — «Ah, nevem tega, bodi miren, jaz sem uže trudna». — Za nekoliko časa je zopet prašal: «Od kod pridejo zvezde, teta?» — «Ne vem, nikdo ne ve tega». — «Jih je morda luna izvalila?» — «Da», reče teta vsa uzrujana. — «Vali luna tudi jajca?» — »Mislim, da vali, no pusti me v miru«. — Za nekoliko časa zopet: «Francel je rekel, da so sove zacoprane babe?» — «Morda, Janezek». — «Jaz mislim, da slon tudi jajca vali? Si že videla slona sedeti na jajcih, teta?» — «Da, Janezek». — «Kje?» — »Sem htela reči, da ga nisem videla, Janezek, no bodi miren, drugače postanem nervozna«. — «Kako se postane nervozen?» — «Ti pa preveč prašaš». — »Si že videla muho sladkor lizati?» — «Da, ljubček». — «Kje?» — «Janezek, sedaj pa bodi miren in ne prašaj me nič več, drugače znorim». St k.

• •

Hitri odgovor.

Vojak: Čujte lepa mladenka, ali bi hotela vi sree hrabrega vojaka?

Kuharica: Le sem ž njim, ravno imam še prazen jerbas.

ženice in našle moža v nezvesti v lastni krvi stokati.

Ena pravi, treba po zdravnika, druga hoče Trevesa, tretja misli, da bode prepozno, nevarnost je velika. — »Botra čujte, poznaste tistega Mihota!« — »Kakšnega Mihota«. — »E tistega, ki veželonce tisti je mož, vam garantiram, da mu on zaceli rano«. — V tem priteče neki Cerevna in pravi, no, no, on zna res šivat žaklje in vezat lonce, pa še to čujte botra; Miha je že toliko svinj pri Mauronerju skopil, pa še ena mu ni »falila«. Nekdo se oglasi na vratih, kaj ne veste, da je bil tudi odsekel na kratko rep Tončkovemu psu, pa ga je pozneje spet lepo zašil, da se je prijel. Vse botre kakor nore zbeže iz hiše in tečejo dol po klanec klicat Mihota. K sreči so ga našle pri Starčevih, ko je ravno ustajal. — »Dober dan Miha! hitro Miha! moj bog Miha! čujte Miha!

ozdravim, ti vse plačam in na vrh ga bova še pila en dopjon«. Miha si natakne očali, da bi bolje videl, potiplje po nosu trdo, potiplje po prstu mehko. Mihu teče mrzli pot po licu. Ves zmešan pravi, da gre po malo vode v kuhinjo ter zbeži iz sobe naravnost domu. Od tam je šel takoj z torbo po svetu lonce vezat. Še danes se ni vrnil.

»Kaj se je zgodilo!« —

Cikorjaš, čaka in čaka Mihota in ko ga le ni, ustane in se pogleda v »špegu«.

Hudič, kaj pa je to saprabolt. Marička pej les, teei! Pogledj, kaj vidiš ti na mojem obrazu.

Marička vsa prestrašena: »Uače, kaj ste matast, da Vam je zrasu noht na nosu in nos na nogi. Jejš, jejš uače kaku ste grd.«

Mouči, mouči matasta, kej si z uma. Cikorjaš gleda v »špegu« in studira, kako

Istrski srboritniki vrh klanca.

Kampioni italijanske galerije v Kopru, ne vidijo ure, da bi se vrnili slovenski in hrvaški poslanci v deželni zbor, da jim napravijo zopet kakšno serenado. Pred vsako sejo hodijo gledat, ali se že vračajo.

„Ara Ženso, che pecca che no i vien. Škoda res! Ali bi se bili divertirali na galeriji. — Tasi, tasi Bortoli, me par che i vien. — Od daleč se čuje petje istrskih slovenskih fantov, ki pojejo gredoč v Koper. — Ši per dio Čenčo, che i canta d'alegria. — Tasi macaron, ne vidiš, da so fantje iz Marezig in Kubeda.

je to moglo bit, da mu je na nosu palec zrasel, da mu na nogi nos visi in diha. Zdaj pride še žena. On se drži za nos in jo debelo gleda.

»Karo ti, kaj se tako čudno držiš«.

»Mama, naš uče ima noht na nosu, pogledajte ga«, reče hčerka.

Ko se je žena svojega cikorijaša nagledala se loti v jok: »Sem pravla, da si ena beštja, tebe bo še cikorja dušo pojedla. Zdaj boš moral šulne sezut če boš hotel nos usekniti in kdo te bo pa noht na nosu rezal«. Cikorjaš ni imel več miru; ni spal, ni jedel, ni pil. Šel je na Trsat in obljubil, da če ga mamea božja reši, pojde v Ameriko kavo sadit in cikorjo požigat. — In tako se je zgodilo.

Vojak sesprehaja z dvema devojkama

— Draga moja, pravi desni, jaz ljubim temnolase s črnimi očmi; ali one so preveč vroče in tudi preljubosumne. —

Obrne se na levo: Imam tudi rad blondinke, ali one so navadno prehladne sicer pa zveste. —

Obe: Torej ne te ne one! —

— O to pa ne, — jaz ljubim obe, ker vem, da kar pri eni pogrešam pri drugi dobim. —

Pri zobozdravniku.

Gospica (ki si hoče dati plombovat zob): »Oh gospod doktor, jaz se tako bojim!«

Zobozdravnik: Zakaj pa?

Gospica: »slišala sem, da ste tako dragi«

Čudna logika.

Neki gospod je čakal na tramvaj a vsi mimoidoči vozovi so bili napolnjeni in niti jednega mesta ni bilo dobiti. Pri petem polnem vozu se pa zaderé nad kočijažem: »Vi, čemu pa so tramvaji, če s zmeraj polni!?!« —

Neprevidno.

M o ž: »Kako bi bil srečen, če bi mogel sedaj v tvojem naročju umreti!«

Ž e n a: »Za božjo voljo, kako si vendar nepreviden Karol; saj še nimaš pravice do penzije«.

Tako mislijo.

Proč od Rima vpije — proč od Avstrije misli — Nemec-želodar. Živila Istra kriči — živila Italja misli iredentar.

Novi goriški „Amaro meo“.

Le brž v Milán, le brž v Milán
Goriški „laški“ iči,
Ker bliža se osode dan,
Osode dan — topiči.

Dovolj krivic, dovolj krivic
Pretrpel je naš narod,
Nebesa čujejo naš klic —
Boj se — zalegin zarod!

Še malo dni, še malo dni
Boš rod slovenski dražil,
Ozemlje naše do pedi
Bo angelj z mečen stražil!

Naš dom ni tvoj, naš dom ni tvoj
Človeštva pódla veja,
Mi čuvamo ta biser svoj
Do zadnjega vzdihljeja!

In naš odpor, in naš odpor
Nikdar ti ne zanaša,
Naj li gospóda se od vzgor
S teboj vjema — zglása!

Narodni postopač.

„Šinken-Zemel“

v Št. Petru na slovenskem Krasu.

Zopet sem zapustil z malim »mačkom«
prakrasno Bistriško dolino. »Lukamatija«
nas je nosil med lepimi griči in gaji
in slikovitimi hribei in hribovi. Res
romantičen svet vreden v priporočilo mo-
dernim »jahačičam« in »jahačem« »jekle-
nih« konjicev. Pridrdrali smo v pol uri
na mogočno postajo Št. Peter. In ko se je
»lukamatija« zaustavil, izsulo se je iz nje-
govih telesnih kosov sila lepih in tudi —
nelepih potovalk in resnih popotovalcev.
Po peronu se je vse metalo, suvalo in te-
kalo sem ter tja, medtem ko so se razle-
gali rezki huronski »austaigen« »austaigen«
in »umstaigen«; — potem pa: Triest,
Laibach, Fiume, Abbazia itd. Za trenotek
sem bil ves zmeten, dragi »Brivec«, misleč,
da me je kak Azrael brenil na »ultra-ger-
manski« sever, kjer brije mrzla nemška
burja po širnih planjavah.

Kaj to fantazira to človeče, — utegne
vzklikniti kak nestrpni »brivčar«, — naslov
je vendar »Šinken-Zemel«. — No, naj pa
začnem!

»Umstaigali« smo in zlezli v kos tru-
buha »hitrovlaku«. Pod okencem je po-
nujal velikan postrežček usiljivo: »Schinken-
Semel« držeč krožnik žemelj v zrak.

Zraven mene je stal dobrodušni mo-
žiček in pohlepno vpiral svoji očesi kroz
stare očali tje v krožnik, potem pa pov-
prašal mladega gospoda: »Prosim braz za-

mire, gospud, nej čujejo, kaj ne pravi ta-le
»šenkam-žemlje?« »Da, da, — pritrtil
je muj hudomušni sosed dobrovoljno, —
očka, le sezite po njih«. In ta hip je
možiceelj stiskal v svojih žuljavih koščatih
pesteh dva komada in občudoval te tako
s »pršutom« »našpikane« žemljice. Poštre-
šček pa je zunaj zastoj čakal plačila in
ko je jel »lukamatija« že sopihati iz svo-
jega droblja, jel je vpiti: »He, he, eine
Krone!«

»Kaj, kaj, hudič — oglasi se Pivčan,
ki se je že mastil z dobrim zajuterkom,
— krone, krone. Pojdi ti v Rímanje po
luj, plačam ti k lajti ob sv. Nikoli, — ti
Najmec nevmni, ti. — Pojdi se farbat s
tvojo špraho, ne pa po Krasu žemlje
prodajat!«

In »lukamatija« nas je hropeč odnesel
z vso svojo hitrostjo po trdih kraških tleh
proti Trstu, primorski prestolnici, kjer
pravijo da vrši nebroj irredentarskih srče-
nov in osi.

Naš Pivčan pa se je zadovoljno in
škodljivo muzal med potjo, ker je tako
navihal nemškega postreščeka.

Pepče.

Iz sedanjega časa.

»Kaj ste vi?«
»Zastavonosec pri pevskem dru-
žtvu »Lira«.«
»No in družega nič?«
»V svojem prostem času sem sodar«. vaš cilinder!«

Draži je brat od ljubega.

(Od sv. Eme pri Sotli).

Dešla pere srajci dve
Na sivem morju na prodé.

Mimo gresta fanta dva,
In obadva sta všikana.

Fant popraša deklico:
»Komu pereš srajci dve?«

»Eno perem bratecu,
Drugo mojem ljubčeku«.

»Oj kterege ti rajši maš?«

»Jaz mam raji brateca,
Kakor svojga ljubčeka:«

Če jaz brateca zgubim
Potlej družga ne dobim;

Če pa ljubčeka zgubim,
Pa lahko družega dobim.«

Glavca po morju plavala,
Nazaj je odgovarjala:
»Lump si bil in lump še boš.
Dokler po svetu hodil boš«

Narodna.

Gospod: (kočijažu, ki počasi vozi):
»Koliko let pa ima vaš konj?«
Kočijaž: Po priliki toliko, kolikor
vaš cilinder!«

Dvogovor med Uršo in Žefo.

Urša: Slišite buotra, ali ste slišala kaj pišejo laški farji v njih »Amicu«! —

Žefa: Ga nisem še brala. —

Urša: Ben, vidte, oni bi teli nas vse pognati iz Trsta, tudi našega Maksa od
»Edinosti«!

Žefa: Muočte, muočte, še Bog da nas imajo, da jim hodimo gret klopi v cerkev,
drugače bi njih mežnarji hodili s prazno mošnjo po cerkvi.

Urša: Saj imate prav: če vmanjkamo mi, bodo prazne cerkve v Trstu.

Nedeljski pogovori na Pivki.

Prvi: Slabi časi zdaj pri nas!

Drugi: Vse tako je kakor je prerokoval rajni Korle.

Tretji: Pejte smolo brat vidva in Korle, ne pa tožit o slabem. Če bi bilo pri nas slabo bi se vedno ne urivali med nas tujei?

Prvi: Kdo se pa uriva? Če pride kak bogataš naj pride prinese vsaj denar!

Drugi: Prav praviš, kaj pa bi bil naš kraj brez bogatinov, kdo bi nam poskrbel euker, kofe – sploh jed in pijačo?

Tretji: Vidva še res ne vesta koliko farb ima »božja mavra«; če bi imela to v glavi bi tudi vedela da so sedanji bogatini prišli v večini k nam s popotno palico in culilo na rami. Naj pa bo že kar je, jaz sem hotel le povedati da se bo »Brivec« iz Trsta v Št. Petru nastanil.

Prvi: A ja, kje bo pa kvartir dobil, še cesarske službe gospodje nimajo kje bivati.

Drugi: Si bo pa svojo hišo postavil.

Prvi: Ne prmej duška, v Št. Peterski občini že ne, ker je že parkrat župana obril, mu gotovo ne dajo dovoljenja.

Tretji: Beži no: kaj misliš da si oče župan kaj pri sre u obdrži? On pri glažu vina izusti par domačih kletvic pa je vse storjeno in pozabljeno. On je blaga duša!

Prvi: Blaga duša je res, zmagati pa le nemore, drugači bi ne govoril da se bo odpovedal županovanju.

Drugi: Odpovedal! Med občani se pa govori, da je s tem iskal le število solz.

Tretji: Zdi se mi da je število solz zadostno, samo mačje so.

Prvi: No, kaj je pa vendar »Brivec« nagnilo do Šempetra?

Tretji: E kaj, ta prsmojena Pjepa trnska toliko časa šari z njenimi zdravili in kartami da je zvedel o tem cel svet in tudi »Brivec« kateri je vzel vse na piko ter pravi da bo vse tiste obril kateri njene zdravila in nasvete rabijo.

Drugi: O potem bo imel pa dosti opravila; še bo mogoče bril župane in odbornike?

Prvi in Drugi: Midva greva pa »balineat«.

Poslušajoči Brivec.

DOPISI.

Iz Bistroggrabna pri Kozjem. Dragi »Brivec«, večkrat sem Te že videl v Kozjem pri Tvojem imenitnem opraviilu; pa žalibog, da še nisi vse osmical kar sliši pod tvojo ostro britev.

Kadar se napotiš v Kozje, videl bodeš ena »fajla«, ki se možato na biciklu vozi. Ta »damica«, kadar sreča ali dohiti Slovence, pa riga, kakor bi imela natlačen goltanee žgancev. ti dragi »Brkomoritelj« imaš raznovrstne aparate; imaš gotovo tudi takšno struglo, da ji to ostržeš. Ko pa to dogotoviš bode povsem fletno deklé; torej pazi da se ne zaljubiš in, da Te v kočijo ne zvabi; kajti, kterege v kočijo dobi, tisti nima več pri starem »Lojzku« kredita.

«A listemerazumeli«.

Iz Dobravelj na Vipavskem. Vem, da se Ti čudno zdi, dragi »Brivec«, ker se tako malo poroča iz naše borne občine. Prav gotovo si misliš: Ti Dobraveci morajo biti strahopetnereži. To pa ni res; kajti, pri nas se še vedno vdobi, kakšen advokat, filozof in tako dalje, največ seveda je, advokatov, in sicer: dr. »Škarpa«, dr. Škalabonea in dr. »Fosk«. Ako imaš, dragi opravka v kakšni pravdni zadevi: svetujem Ti, da se obrneš do njih, gotovo Ti bo pomagano. Seveda, si lahko misliš, vse tri ne morem plačati, ker taki možje so dragi. Zato se pismeno ali ustmeno obrni, do d-ra, »Škarpa«, Post restante Pikči. To ti je ognjeviti mož. Še celo zveri se ne boji. Pred časom se je postavil v razpor z dvema volkovoma, ne meneč se za njih prazen ali polni želodec. Še celo v palka se je zaganjal, ni se bal, da bi ga zaprel v svoje mreže. Ko je vse tri spravil v kozji rog, napravil si je banket, pri katerem seveda ni pozabil svojih sotrudnikov, namreč: Dr. Škalabonea, dr. Foska in več drugih. Po banketu hotel je pokazati tudi v sviranju svojo spretnost. Ubogi glasovir prestatil je moral smrtne težave. Kaj pa početi s pokvarjenim instrumentom? Dotičnemu gospodarju instrumenta, svetujem to le: naj se nikdar ne stavi v razpor z takim učenjakom, kajti, zanj bi znale nastati slabe posledice. Zato naj se poda k našemu advokatu Fosku, kravjem kupcu v Kozjepari. On je najboljši strokovnjak. Da je to res, služi nam ta slučaj. Pred letom časa imel je isti dokaj posla, se svojim sosedom Matijakom. Ubogi Mešjak, od onega časa, ne sme niti pogledati, skozi svoje

okno, na njihov vrt. Navedel bi še mnogo enacij slučajev, ali za sedaj naj Vam to zadošča. Našim Dobravecom pokladam na sree to: naj bi tem zaslužnim možem, skoro poklonili častni diplom.

Prekvodski.

Iz Zagorja. Dragi Brivče! Po mnogih krajih obril si že zaraščene kosmatince, a v naše zakotno Zagorje se le redko oglasiš. Se li mar bojiš zagorskih kosmatincev? ali imaš morda britev za naše starozaraščence premalo oistro. A pogum velja! toraj nabrusi dobro svojo največjo britev, ter pridi brez mila v Zagorje kjer bodeš imel čez glavo posla. Kakor hitro izstopiš na zagorski postaji, nudi se ti takoj prilika, da obriješ nekega po velikosti dokaj velikega gospoda, kateri akoravno v službi železnice, ne ve razločevati kaj je tvoje in moje. Dragi Brivče, tega vsaj toliko obrij, da bodo kolesa, katera pošiljajo stranke potom železnice varna pred njim. Ta gospodič si namreč domišlja da, ker je železniški uradnik, sme si dovoliti kar hoče. Kakor hitro dojde po železnici kakšno kolo, že je omenjeni gospodič na njemu, akoravno je kolo zavito in na sedlu tudi kakšen pakelček navezan, ter hajdi po blatu in apnu ž njim, tako da bi lastnik potem svojega kolesa kmalu ne spoznal. Da bodeš pa tega gospodiča lažje spoznal oziraj se samo po cilindrih, kajti on je glede mode cilindrov taktodajna oseba v Zagorju. Ako se do prihodnič ne poboljša zabilježim ti ga z vsemi sedminci črkami njegovega imena.

Iz Kroke. Tu je na splošno žalost zginit »edini« napis. Gospod Proba nima več »frankfurtarice« v zalogi pa izvrstne pristne kranjske klobase domačega izdelka.

Presrečna razlagalka sanj »Agata« je stavila številko od mošnje in zadela terno.

Osnovale se je za Krop prepotrebno društvo zoper brezmerno pijančevanje. Društvo se imenuje »Limonovka«. Na čelu te vsehvalevredne akeije stoji Cufirinov Jur!

Gosp. Korl in gosp. Jur sta darovala 1000 gl. za škofovske zavode. Gosp. Korl je imenovan papeževim ključarjem.

Gosp.ca O. Korl se bode naročila na 10 iztisov »Slovenke«, katere bode posojala Kroparicam.

Čujte čudo! Andréc je znašel »drugo« put v Kropo. Heureka! Kje ste obrekovaleci?

Gorica. Dragi «Brivec!» Naznanim Ti, da tukaj vse žaluje, posebno voli, krave, kozli in druge živali, katere pridejo v mestno klavnico in ne vidijo več tistega, kateri je pazil na živinsko kugo tako natančno in vestno — ? da se je pri tem poslu sam okužil, tako da se sedaj znajde v kontumaciji v lazaretu pri sv. Antonu. Pravijo hudobni jeziki, da je več takih okužencev, kugo pa da je prinesel omenjeni lansko leto iz Milana in Turina, kamor je napravil svoj izlet; da so tukaj najšli več bacilov omenjene kuge pri njem in pri drugih, je tudi govorica.

M a r a m e u.

Letigrami.

Trst. Predsednik italijanske zbornice v Rimu je pisal pismo tržaškemu županu. Na to so takoj ustavili zidanje nove namestniške palače, ker nameravajo italijanski inženirji premeniti načrte.

Pazin. Tržaška mladina, koja je odhajala iz Pazina je klaverno povešala glavo tožeč: Addio città croata; zgubljena si za nas. —

Listnica uredništva.

Gospa Marija Jaks št. Peter. — Zadnjič sem Vam poslal deset števk, ker ste se pritožila, da jih ne dobivate, a jaz sam Vam jih redno pošiljal. Pošta Vaša je odgovorna — če tudi so bili naslovljeni na Vašega moža.

G. Rodé. Vi bi želeli Brivčeve letnike — žal ne moremo vstreči, ker se nam pošlji, razun par iztisov.

G. Podgorski: Oprostite in ne tugujte, ako ne prinesemo vsakikrat gradivo iz Vašega peresa. Gotovo Vam postrežemo.

G. Silvester. Hvala!

Drugim dopisovalcem pa: prosimo malo potrpljenja — ker imamo mnogo gradiva.

„Slovanski svet“ in „Slavisches Echo“.

Na Dunaju izhajata obadva lista, prvi na slovenskem drugi na nemškem jeziku.

Izdajatelj je gosp. **Fran Podgornik.**

„Slovanski svet“ izhaja 10. in 25. dan v mesecu na 16 straneh in stane za vse leto 4 gld.

„Slavisches Echo“ izhaja 1., 10. in 20. dan v mesecu in stane na leto 5 gld. — V Trstu ga prodaja tobakarna Lavrenčič, v Ljubljani bukvarna Schwentner po 14 nvč.

Oba časopisa vestno zasledujeta slovensko gibanje in temeljito razpravljata najvažnejša dnevna politična vprašanja. Noben slovenski politikar ne bi smel biti brez teh listov.

Edino pravi Paglianov sirup

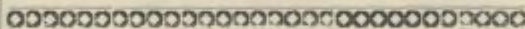
— kri očičajoč. —

Ni jeden tolikih posnemalcev in ponarejevalcev Paglianovega sirupa, se ni nikdar upal tajiti, da iznajditelj istega ne bi bil prof. Girolamo Pagliano — ustanovitelj tvrdke v Florencij, že leta 1838 — katera sama poseduje izvirni proces tega izdelka, kateri je prešel po postavnem pravu dedinstva, in je samo ona v položaju ponuditi, kakov tudi ponuja deset tisoč lir vsakemu bi zamogel protestirati proti temu pravu in dokazati nasprotno.

To naj zadostuje, da bodo odjemalci smatrali nespristen vsak drugi, ki ne bi prišel iz edine fabrike prof. Girolamo Pagliano iz Florencije ulica Pandolfini 18. Lastna hiša. Tudi naj se pazi, da vsaka steklenica ali škatijica mora imeti od fabrike depozitirav pečat, ki ima obris v modri barvi prilečen z črnim zategnjenim podpisom.

Girolamo Pagliano
Schutzmarke.

Vsi drugi pečati so ponarejeni.

NOVAK MIHA

trgovec

ulica S. Catarina št. 9. TRST ulica S. Catarina št. 9.

(Nad 30 let stara firma).

Razpošilja razna olja, kavo, riž, južno sadje, jestvine in kolonijalno blago. — Pošilja se na debelo in drobno.

Pošiljatve samo na povzetje, posole ostanejo na račun firme odjemalca po pogodbi. — Blago, katero ne vgaaja, se vzame nazaj.

Cena olju je od 28 nvč. do 72 nvč.

Kave dobite: Ceylon, Domingo, Guatemala, Jamajka, Moka, Java, Portorico, Perl, Victoria, Rio in Santos.

Priporoča svojo bogato zalogo vsem stanovom: duhovnikom, učiteljem in uradnikom.

Udani

Novak Miha.

Zavaruj si dom in življenje.

Prijatelj imate svoj dom? — Ga imam. — Imate družino? — Dve hčerki. — Ali ste zavaroval, dom in svoje otroke? — Nisem še. — *Nepreviden je vsak gospodar, ki ne zavaruje svoj dom in življenje svojih otrok* To lahko storiš pri zavarovalnem društvu *e. kr. priv. Assicurazioni Generali v Trstu*; družba je ustanovljena že leta 1831. Solidnost družbe kaže nje premoženje.

Družba ima 5.250.000 zašč. kapitala.

Varstvena zaloga je znašala 31. dec.

1896. 66 milijonov 174.000 gld.

Asikuracije so znašale:

1, v zavarovanju na življenje 189 milijonov 549.000 gld.

Prodajalnica jestvin v Barkovljah!

V moji prodajalnici dobi se vsake vrste jedil za naše gospodinje. V zalogo imam: **sladkor, kavo, riž in fino olje po 28, 32, 36 nov.**; kakor tudi družega blaga na izbero. Vse blago zdravo, dobro in po ceni.

Priporočujem se našim barkovljanskim, kontovelskim in drugim družinam.

Udani

Ivan Čergol

trgovec.

Dve Sv. Ivanki.

„Kaj maraste Marika, ke jemaste tašne fajne solne z brunela“. — „Ja, se jih imaste tudi vi lahko — bešite čedol h Pepetu Krašovcu tam najdeste takšne ku česte. Dobite na zbiro: z brunela, se svetlim pontalom, se zametam spret. Tgdi ima rumene škarpet visoke za zvezat in tudi za otroke, černe ali kukar se zbereste“. — Ma či je ta Pepeta? — Kaj ne znaste, saj hodijo vsi naši manderjarski, moški in ženske dol. Dobite ga tam pri cerkvi sv. Petra le prašajte po Pepetu Krašovcu, vsi vam ga pokažejo.

Jožef Stantič

čevljar v Rosariu.

Usojam si slav. občinstvu naznaniti, da prevzamen in izvršujem točno naročila na

kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese,

sadje, ribe, vina itd.

Pošiljatve v omotih po 5 kg. oddajam po pošti, one od 30 kg. naprej pa po železnici s povzetjem.

Take pošiljatve se izplačajo vsakomur, posebuo p. n. gg. hrčmarjem, drežinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali želé o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le želé drago, n. pr. **morske ribe, in rake, sveže sadje, fino olje, itd.**

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni.

Cenike dopošljem radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamoren dajati blagó po tako nizkih kupih, da se ne bojim konkurence.

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem

ERNEST PEGAN

Trst, ulica S. Francesco št. 6.

EDINO PRAVI PAGLIANOV SIRUP

ki čisti kri
OPOMIN v interesu lastnega
 zdravlja.

Pravi Pagliano sirup, ki čisti kri, je edino oni iznajden po prof. **Girolamo Pagliano iz Florencije** (ne od Ernesta ali drugih Paglianov. Ernest Pagliano iz Napolja skuša drznostjo slepariti občinstvo, češ da je njega sirup pravi. Ali to ni res. Da je Ernestov sirup res njegov to ne tajimo, ali da ni od iznajditelja to trdimo.

Tvrdka **Girolamo Pagliano v Florencij**, ponudi 10 tisoč lir vsakemu, ki bi upal dokazati nasprotno, kar pa Ernest nemore.

Opozorjamo Vas na edino tvrdko **Girolama Pagliana v Florencij, Via Pandolfini 18.** Vsaka steklenica ali škatlica nosi položeno marko: — na svitlo modrem polju — črno in raztegnjeno tvrdko **Girolamo Pagliano.** (To je glavni znak.) Zdaj ste razumeli.

Domača krojačnica

♦ TRST ♦

ulica S. Maurizio št. 11, II. nadstr.

Podpisani javi slav. občinstvu, da kroji obleke in perilo za gospode po najnovejšem kroju in za vse letne čase po jako primerni ceni. Delo solidno. Na povabilo pride tudi na dom jemati mero in naročila.

Priporočuje se Tržaškim in zunanjim Slovencem udani

Josip Vičič

krojaški mojster.

Domača slovenska gostilna
FRAN VALETIČ

v ulici Solitario št. 12.

toči dobro, črno in belo

vipavsko, istrsko

in okoličansko vino

Daja se tudi vino na debelo krčmarjem in družinam po nižani ceni. — Kuhinja je preskrbljena z vsem potrebščinami. Postrežba točna. — Cena primerna.

Za mnogobrojni obisk se priporoča udani

Fran Valetič, krčmar.

Leta 1881. v Gorici ustanovljenja tvrdka

E. RIESSNER, v nunski ulici 3,
 (nasproti nunski cerkvi).

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svoje lastno izdelovalnico umetnih evetlic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščene sveče itd. vse po zmerni ceni.

Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvo tudi svojo tiskarno črk na perilo.

„SLOVENKA“

Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu dvakrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: Upravništvo „Slovenke“ — Trst.

Pri moj tvrdki
Schivitz & Comp. v Trstu

se dobivajo stroj vsake vrste in potrebščine k istim. Sesalke in brizgalke vsake vrste. Cevi in kovin, kavčuka in platna. Medeni in broneni ventili, pipe itd. Orodje za obrtništvo in kmetijstvo. Vse iz prvih tu- in inozemskih tovarov. Nove posode „Emeri“ in škropilnice proti peronospori svojega izdelka in druge.

Garantiram dobrote vsega blaga.

Cene nizke.

Velika zaloga v ulici Zonta šte. 5.

MAT. ŽIVIC, inženir.

Izdelujem tudi načrte za napravo novih tovarov, plinov, vodovodov, cest itd. Moja tvrdka prevzame tudi izvrševanje istih del.

Franjo Fojkar, posestnik v Stari Loki
pri Škofji Loki št. 19.
(Gorenjsko).

Prodaja na drobno in debelo najbolj fino naravno sadjevo žganje, dober okusen brinjevec kuhan iz najboljših brinjevih jagod. Pijača je zdrava in krepljena za moške želodce. Oddaje prekupovalcem in družinam po najnižji ceni

Obilo naročbe prosi gornji.

Slovenska gostilna
„PRI PETELINU“

v Trstu

sprejme vsakega lačnega in utrujenega gosta ter ga pogosti z jedjo in pijačo, da bo zadovoljen.

Gospodar gostilne

ANTON VODOPIVEC

je preskrbel svojim gostom hladnega, vedno svežega piva, vina belega in črnega vipavskega in butiljkom. Prijazna gospodinja pa Vas postreže z tečnim juterkom, kosilom, večerjo.

Da bolje ustrezem svojim cenj. gostom, posebno pa trudnemu popotniku, napravil sem tudi spalnice z mehkiimi in čednimi posteljami, katere odlašam svojim gostom v prenočišče. — Cena je zmerna.

Vse prav čedno zdravo in ceno.

Popotnik, ko prideš v Trst, ozri se na krasno tablo:

„PRI PETELINU“
 Ulica Ghega šte. 7.

Rusko-slovenski slovar

sestavljen Hostnik

izdala

Goriška tiskarna A. Gaberšček v Gorici.

Stane samo 3 krone

Slovenska mladina, ki želiš čitati ruske duševne velikane v izvorniku, in si tako nasrkati slovanskega duha, segaj predno po ruski slovnici, katera obsega slovnico-slovarček in berilo.

V „Goriški Tiskarni“ A. Gaberšček v Gorici

izšel je ravnokar

BEN-HUR

Sloveči roman iz časih Kristusovih

Cena mu je: 1.20

po pošti gld. 1.30

Naročila je pošiljati naravnost na tiskarno.

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno pekarijo. — Postreže vsaki čas s zvezim kruhom: prodajalce, krčmarje in odjemalce na debelo s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se vseh vrst moke — domače pečivo — sladkarije in pristno domače maslo. — Sprejema v peko domači kruh; vse po nizkih cenah. Pekarija je v ulici Stadion št. 20.

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer. Priporoča se udani

Jakob Perhave, lastnik.

